

אורות (מצד) אי"א

מודין (מצד) אבא

מודין (מצד) אימא

כלים דו"א (עבור השפע דמכ"ד אבא ומכ"ד אימא - כנפוד)

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

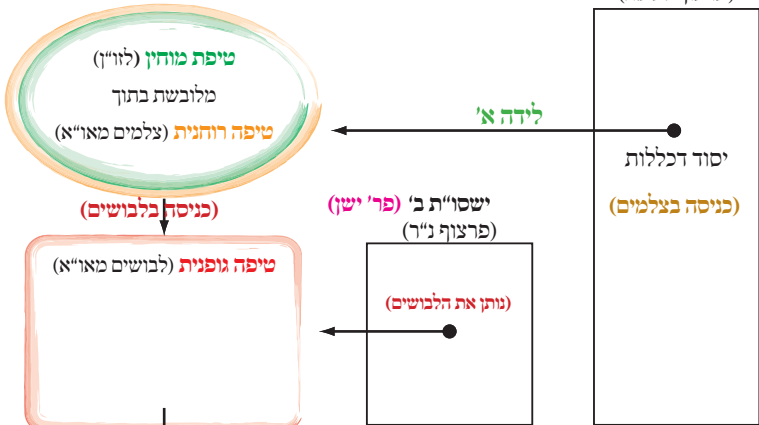
שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

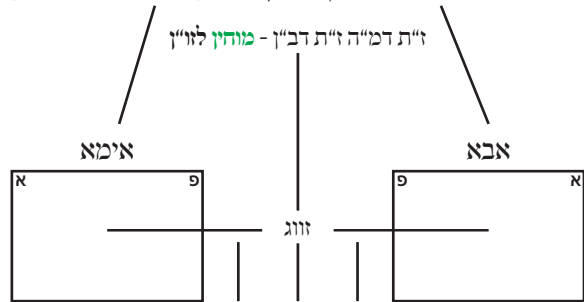
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

ב פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

א ע"י ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'. ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון

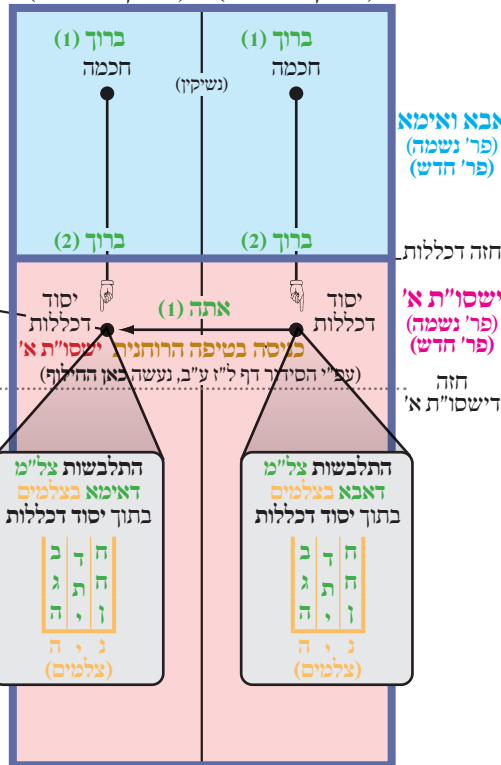
המשכת טיפה מוחין לזו"ן (אורות, מוחין)

טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)

טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

כלים
נה"י מתנתקים מכב"ד, חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקראים בז"א.
כניסת מוחין בז"א (פנימי)
כב"ד
חג"ת
נה"י

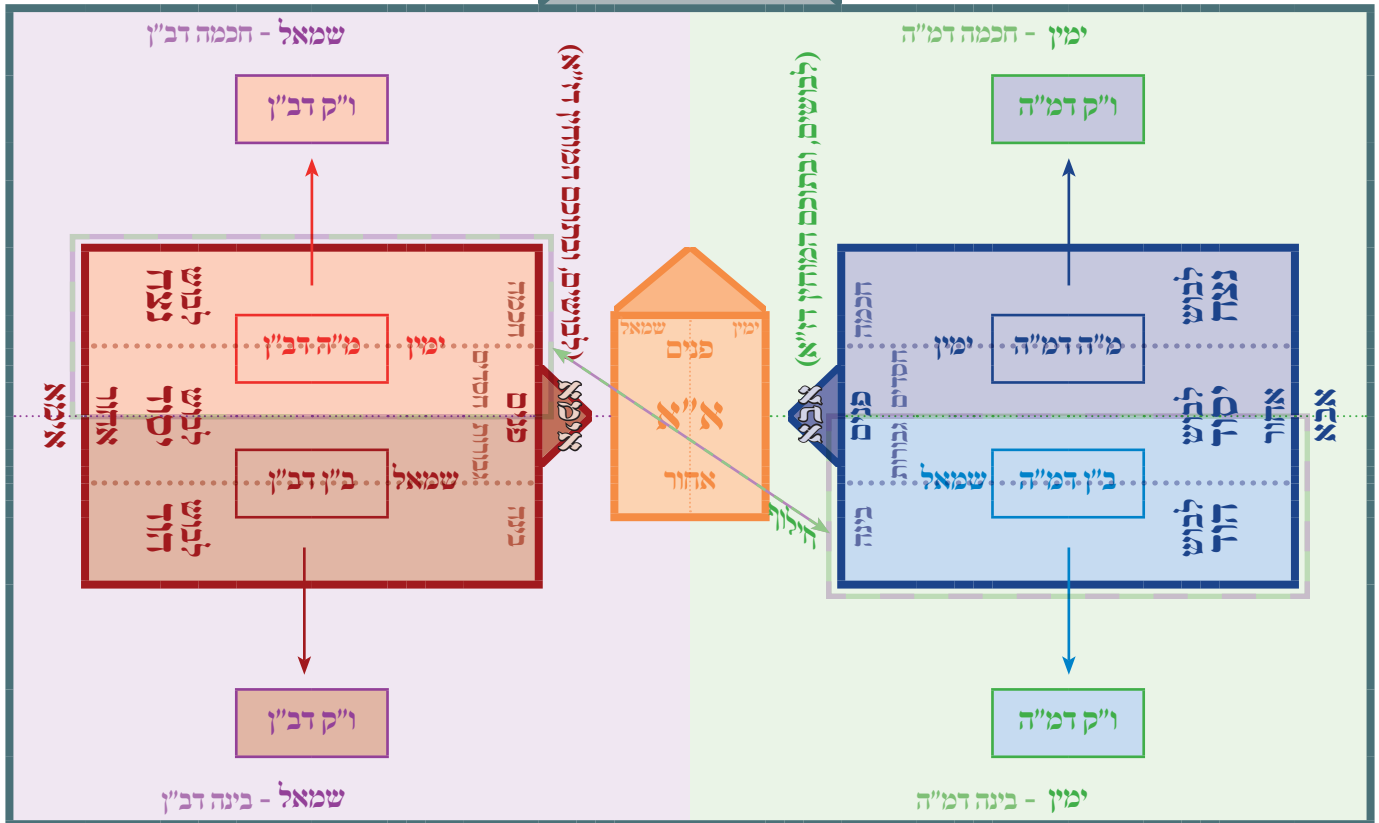
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

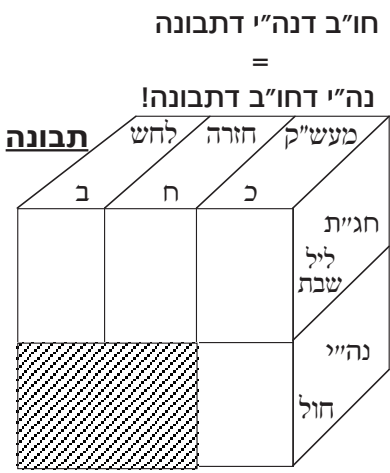
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכשה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
שבת בבוקר כחב"ד מקו"פ יותר גדול	לחש מקו"פ
ליל שבת חגי"ת מקו"פ	חזרה מקו"פ
חול נה"י פנימי	מעש"ק מקו"פ

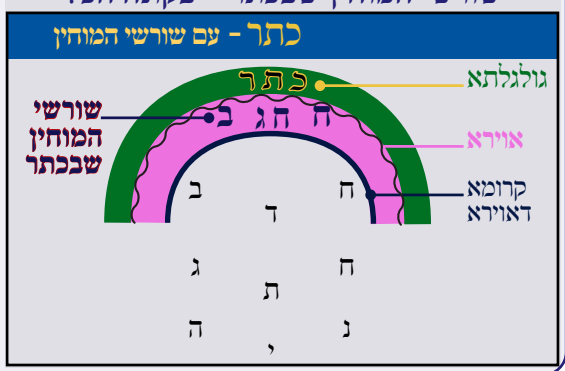
עיבור	יניקה	מוחין		
		כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר		
		<table border="1"> <tr> <td> בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר </td> <td> חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר </td> </tr> </table>	בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר
בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר			
		ו"ק הכללי (נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י	א"א	א"א
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	נוק' דע"י	א"א	א"א
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	מורים	מורים
שים שלום		שים שלום		אבות	הטוב שמך	מגן אב'	מגן אב'
				כרי"ע וזק"פ דא"א	ל' השפ"ק דא"א	כרי"ע וזק"פ דא"א	כרי"ע וזק"פ דא"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

גבורות דכתר - שורש ד'		חסדים דכתר - שורש ג'		בינה דכתר - שורש ב'		תיבה
(ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)		(מודים - דף ק' ע"ב)		(ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		
(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		
מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	
ו"ק		ו"ק (מודים אחנו לך)		ו"ק		ברוך (כריעה א')
ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר		אתה (כריעה ב')
	ו"ק		ו"ק		ו"ק	ה' (זקיפה א')
	ג"ר		ג"ר		ג"ר	המשך ה' (זקיפה ב')

חכמה דכתר - שורש א'

י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)	ברכת האל הקדוש	ברכת מחיה המתים	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')				סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	באהבה (עבור כל 4 השורשים)	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		תיבה
			אחו"פ דפנים (או"א דפנים)		אחו"פ דאח' (או"א דאח')					אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')		
			אימא (אח')	אבא (פנים)	אימא (אח')	אבא (פנים)				מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	
דחיות לחג"ת נה"י דז"א. הארה ליי"ס דנוק' (נשיקין).			ח"ן לחכמה	ו"ק	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)	כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מסתלקים מז"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	ו"ק (דחיה לו"ק)		ברוך (כריעה א')		
			חכמה לחכמה	ג"ר	דאח' ואחו"פ דפנים)			ג"ר		אתה (כריעה ב')		
	דת"י לדעת	בג"ה לבניה	ח"ן לחכמה	ו"ק	מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.			ו"ק		ה' (זקיפה א')		
	חיבוק אמצע	חיבוק שמאל	חיבוק ימין	ג"ר	חכמה לחכמה			ג"ר		המשך ה' (זקיפה ב')		

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:

א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיות הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.

ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).

אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).

אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).

אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).

ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:

1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).

2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור

הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.

ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר

ומשם ולגבורות דכתר.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש

דף מ"ו הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת

הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל...והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י

בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.

ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו

רואים גם את כל המוחין הנוספים.

ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג,

שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג

דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל-16 בחינות, והם מופיעות

במלת "אחד" ובמלות "האל...והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"ה? א"כ איך זה יסתדר

עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה

דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך...מגן אברהם").

א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל-64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג,

שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיוון שכאן

ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם

לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר,

ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

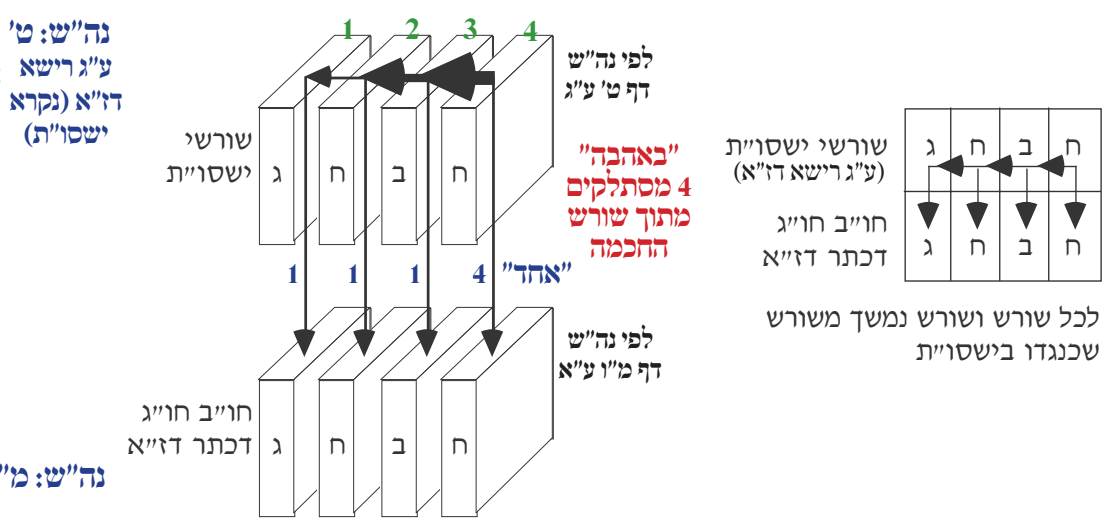
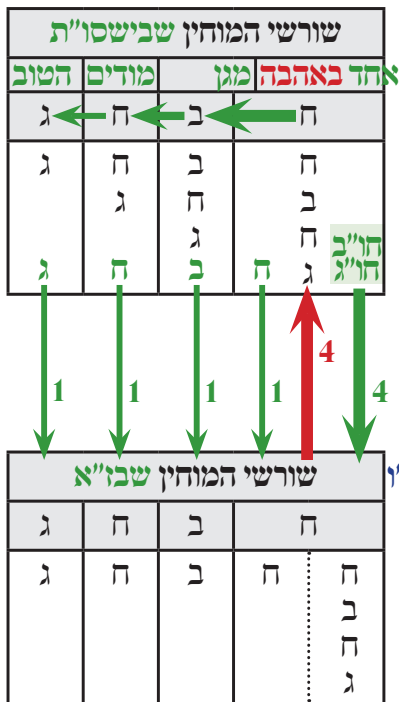
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וחו"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחו"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחו"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחו"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחו"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחו"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

שורשי המוחין שבכתר:

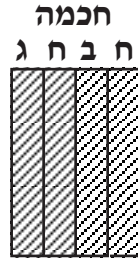
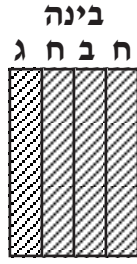
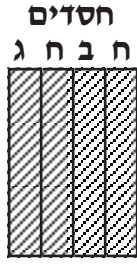
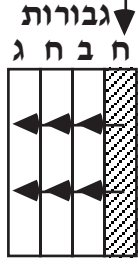
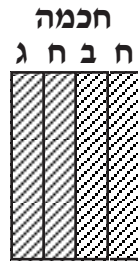
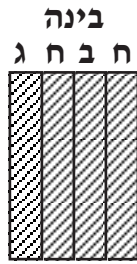
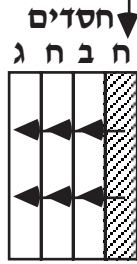
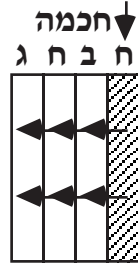
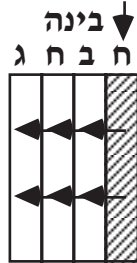
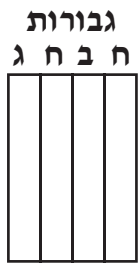
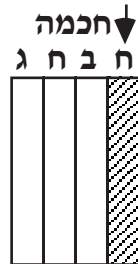
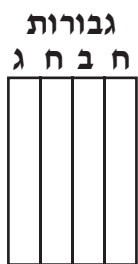
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חו"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דאוי"א (אחור).

באהבה: צלם דישיס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חו"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עבור חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

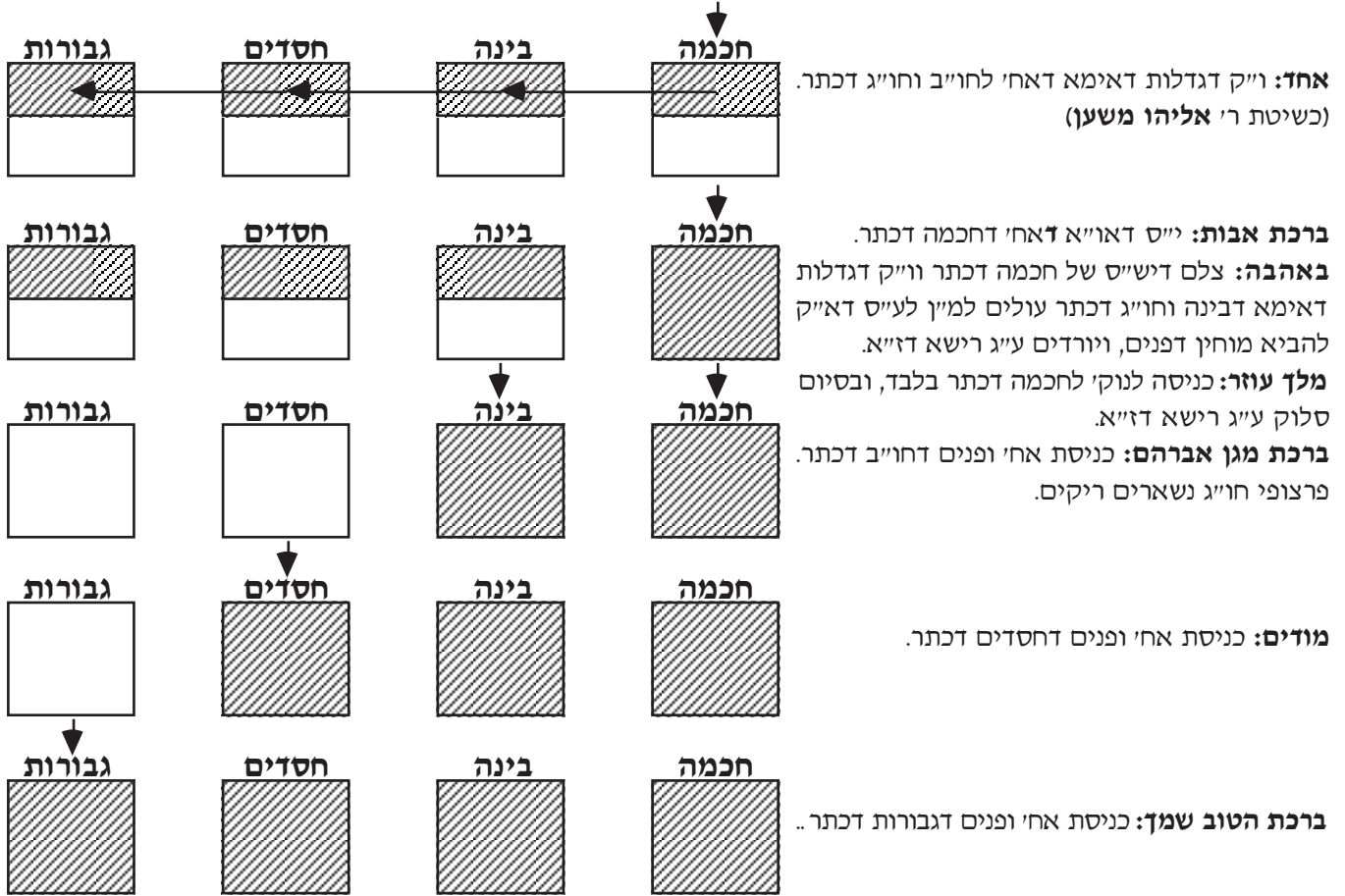

מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

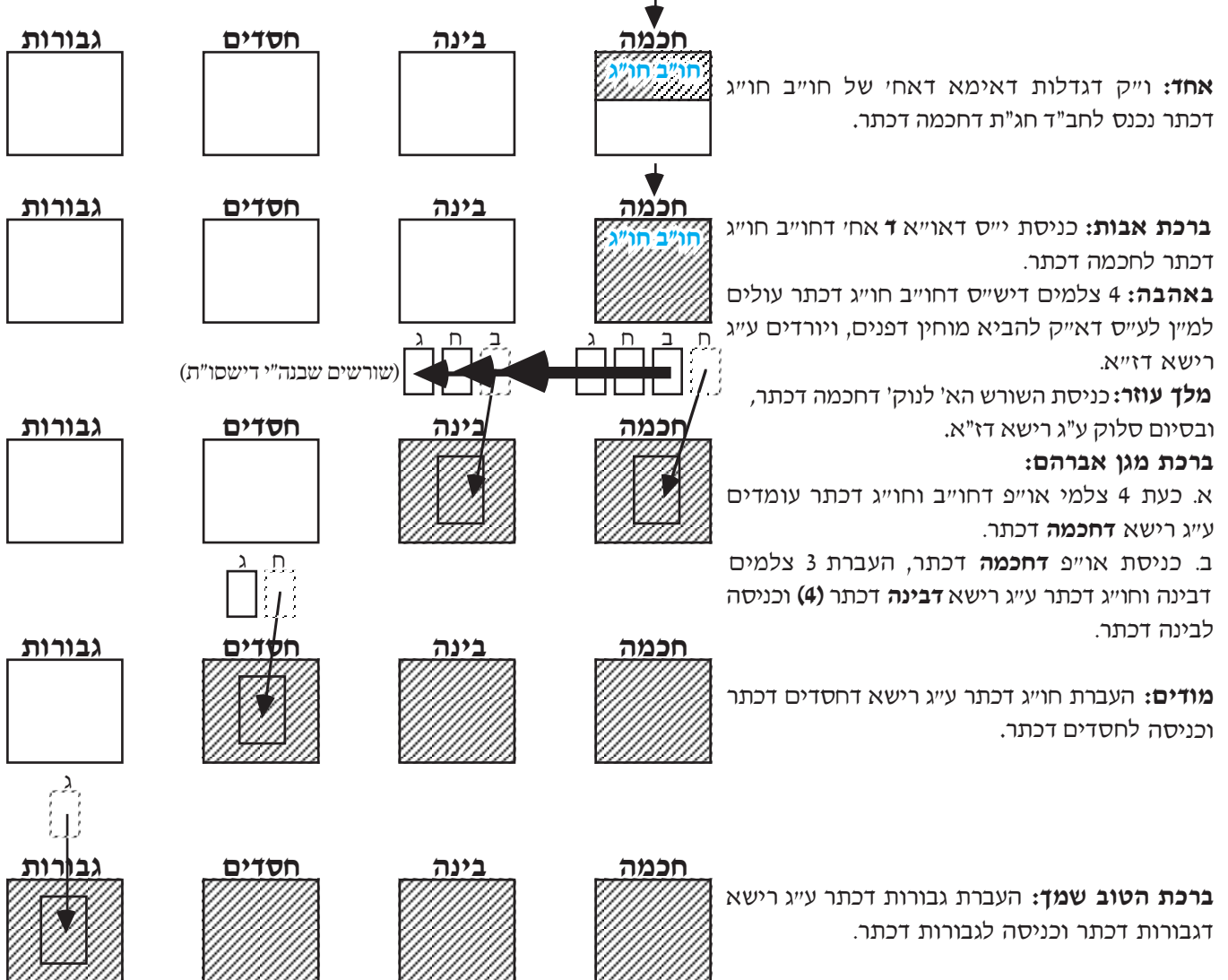

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (3) (4) (5) (7)

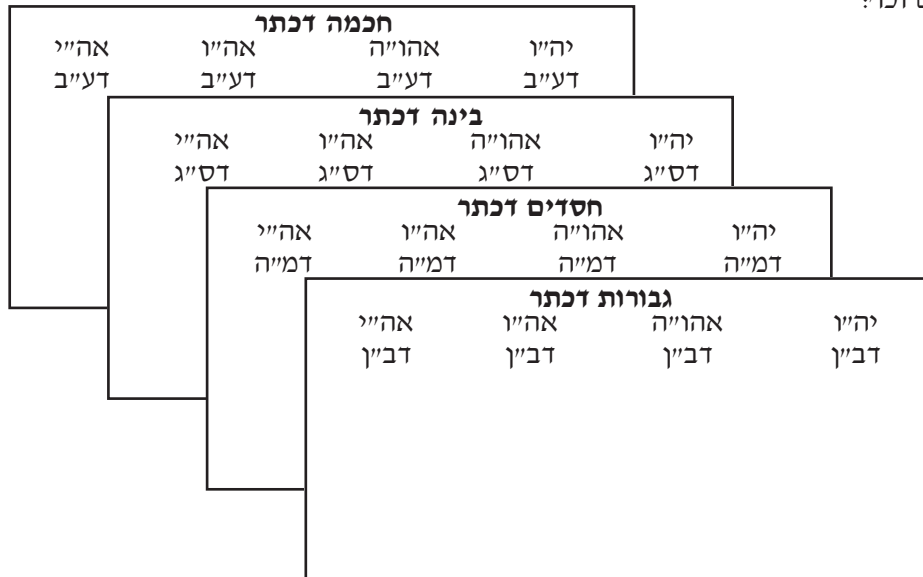
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז רישא אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[מ:]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הוי"ו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דבינה דו"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנח"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנח"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה,

עם המוחין דאו"פ דצ"לם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה (*)
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

[מ:]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד	ש' חכמה
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד	ש' בינה
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד	ש' חס'
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד	ש' גב'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד, אלף הא יוד ווא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד ווא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

א-ה-י-ה	א-ה-י-ה	א-ה-י-ה
יהוה	א-ה-י-ה ו-ו-ה ו-ו-ה	יהוה
	י-ו-ה ו-ו-ה ו-ו-ה	

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ווא	אלף הה וואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י-ה	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס	י יה יהו יהוה	א-ל-ו-ה
י-ה-ו-ה	י-ה-ו-ה	אלף למוד

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

* אכל הענין הוא כי הנה המחון הם חב"ד אכל שרש

של כ"ג מחון נשאר למעלה הרושם שלהם ומוליקם בכפר ואופן המחון שכתב הם גדולים ומשילים לאין קץ על המחון הנקרא חב"ד. ולק חמלא בארחת נשא גבאשר מחנך סורי פירות הטללים כל האצילות אשר הא"א נקרא כתר וא"א חו"ב מחד שם נא"א בחינת גולגלתא תחא סתומה דילי. אמנם ת"כ הם וא"א שם פנימי סיואלן ממש דא"א הנקרא כתר וכן הוא הענין פ"ס הפרסום שכל פירוק וא"כ בודאי כי כמות הסתום שכתב הוא גדול מאד מן חו"ב אשר בפירוק ההוא כי כרי מן הכתר נאלט הם ובהכרח הוא שחינת ד' מחון שם ת"כ דיעה הטלל חו"ג שארנסתן יחו נמלאים בכתר בודאי כחומר אלמי בנכרת שים שלום על העמידה לכן הם ד' כריפות וד' זקופים פ"ס. נחלא כי (ו) המחון הם למטה מבחי' הכתר ואינם באים כי הכתר גבוה מאד מאד מהם והם למטה ממם לבשר אמנם בכתר ת"כ בחי' פנימית שם פירוק שט בשלש מתים ובחי' החיצונית שהוא בגולגלתא אלא שדאיני

שהוא בגולגלתא (ח) התפשטת עד למטה ותלכשת גם את המחון הנקרא חב"ד אכל עיקרית הכתר איש אלא למעלה על אלו הכוחין. ועיין בביאור איש מחנך ג' רישן אצלפין דא לבו מן דא סכר בתחלת אר"א דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הנוח שכתב שהוא מלמד השוח פלשו מה ענינו :

פרק ב' ב'ח

ועתה נבאר מהיכן נעשה בחי' הכתר הם והנה הוא נעשה מבחי' חזי' הסחטון של פת"ם דאמא הנקרא הנטא חסו ענינו. כי הנה כתבנו לפילי כי לכתב הכנסת נה"י דאמא הראשונים פיר דא' בבחי' המחון הולרס לסבדל ולפשות לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר איך היה הפנין ואמרנו כי האורוב של נה"י דאמא עלו בחגי' ת"ס בסחטון של פנונה לרמות את הולר שילד ויאל לחין וזו אופן האורוב הולר שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורוב הנ"ל האורוב נעשה כח נכלי שהוא של מחינת פת"ם הסחטון וסבדל ממט (ט) נ"כ נה"י חדשים ואז האורות הראשונים שנסחלקו נחלבשו פוך אלו הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים הוציאו להתרוקן לכמה סבות הא"ל אם לנודק לידת המחון דלא ואם לכפשות לטבין למחין דא"א עמו כב"ל אכל אלו שם סטטס י"ם של תנועה פלמה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאם. ומדבר עתה באלו של התנועה ונאמר כי יש בג' בחי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שנסלבשו בוצ"ל לסיום לו כבוד שוחין הב' הוא בחי' חזי' ת"ת (א) ונה"י שלה החדשים שנתפשטו בה מחדש כדי שחיה שלימה בים גמורים להודונו עם אכל כב"ל נ"כ הוא בחי' שאר קומחה שאר מן מחינת העליון דח"ם שלה עד למעלה עד ראשה ונ' בחי' אלו מחוונות עם ג' בחי' אחרות בלופן זה. והענין כי כנה נח"ל כי בפח ארחתו עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דענונה למעלה בחי' סחטון של פת"ם שלה ונחזיקו אלו הכלים מן האורות שלסם פלמן ולא נשאר בהם שום דיות כלל ועיקר כבוד אין הוטרם מקיימת אלא בחי' שחמים פלמו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכבשו לטובין המחון דא"א שהם מן הכחשם שבו עד למטה שהם פ"ס והנלבשו בנ"י פירקין שם בנה"י של התנועה ואח"כ נחלבשו סולם חוך ז"א מתכמה שבו למטה פת"ם בנ"י. ונמלא כי הכלים והגוף (ב) של אלו המחון הם בחי' א' שהם הכלים וגופניות החנונה פלמה אכל האורות והחיות והכשמה שבהם הם המחון של הא"א עמו אמנם לפי שכתב וסחלקו אורות שלהם אורות אורות הא"א במקומה לק אלו הכה"י דאמא מחלפין מסבטם הראשון ונהפכים לסיום שלם פלמו ובשר מנשחו של הא"א פלמו וכגוף עמו דמין מתם ואיני נקראין אלא בשם גופא דא"א ממם. וכזה פנין מ"ם בדרוש גדלות דוא"א איך הוא שמו ו"ק שם בו בלבד כעוד שכל עממות איש רק ו"ק איך גבדיל אח"כ ונעשה בן י"ם גמורות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה בו י"ם הנקרא ו"ק ונכנס בו פחד ג"ם שם נה"י החנונה ומסחברין יחד ונעשו פ"ס גמורות וזאת זה כי כל פרק עליון דלמח פנונה מספרד ומחאבר עם ב' פירוק עליונים דכלי החסד דא"א ונעשו חכמה שבו ופרק ב' דכלי נלח דענונה מספרד עם פרק הסחטון דחסד ופרק עליון דכלי דלמח דא"א ונעשו חסד דא"א ופרק ג' דכלי נלח דענונה מספרד עם ב' פרק סחטונים דלמח ז"א ונעשים נלח דא"א ועד"ו בקו שחאלי ועד"ו בקו חלמטי כמטאר חללני במקומו (ד). נמלא כי הכה"י עלמן דענונה מספרד'ים עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי גוף א' כשהוא א' וכגוף דא"א הוא ממם ולכן נקרא בחינת ז' בחי' כגדלה ממם של הא"א עמו כי להיתן כלים ריקים והכנסו אורות דמחין דא"א לטובין נעשו כגוף דא"א ממם והבי נבאר בחי' המחון דא"א מתכמה עלו ולמטה איך נעשו פ"י נה"י הראשונים של התנועה שהם הכלים בלתי אור. הבחינה הכי' הוא הכתר של ז"א אשר הוא נעשה מן החזי' הסחטון של פ"ס (ה) ונה"י החדשים של תנועה והנה בחינת הכתר דא"א לרדך שחיליה נבאר מה ענינו אם הוא מכלל שוחין דא"א או לאו אם מכלל פ"ס דא"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבאר שכתבנו י"ם מחיל מן הסכמה כמו שכתב אחת היא רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו איך ראשית אלא חכמה ורליות הרבה לסבדל זו גם מה ענין הכנה לשון חסד ולמה נק' קד. והנה כפי הגראש מפשטות לשון הפוקוסט וספר הויכר נראה כי הכתר הוא גולגלתא וחב"ד הם המחון שבתוך הגולגלתא ואם כך הוא נמלא שכתב הוא גרוש תבליית הגרפתן כי הוא נעשה חילוניות ולבוש אל המחון בדרך הגולגלתא המקיף ומלבוש את המחון ואין ספק ששכלים ועיקר הם המחון כי הנללה הוא כלי ומלבוש ספל אלים ודבר זה לא יכלה על דעת הטיק בן יומי כי הדי כתר גדול לאין קץ על החכמה ותנועה ודעת ונחשבו אלו כלל היו

הגרות וביאורים (ח) סחטון ונה"י: (ג) הוא הכלים והוא גוף וכלל בלתי וכן פ"ם אכל האורות והאורות והאורות והאורות שם גם זה הוא ככלל וכלהו. שם שטון: (ב) לקמן פ"ו וי' וכלים פ"ו וכלים ח"ד: (ד) לקמן פ"ז: (ה) לקמן פ"ז: (ו) סחטון ז"ל: (ז) עיין לפיל

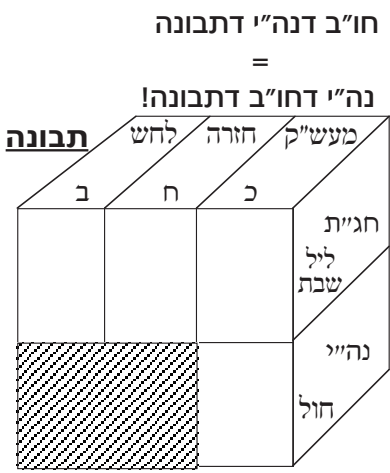
א"ח"ח 23589

יפה שעה

דטעויות דא"א בכרת ירוש עמכם כי הם יחד חילונים מהם כו ועיין שלחי עמר סעבריס עמר שוחק וללם:

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
שבת בבוקר כחב"ד מקו"ף יותר גדול	לחש מקו"ף
ליל שבת חגי"ת מקו"ף	חזרה מקו"ף
חול נה"י פנימי	מעש"ק מקו"ף

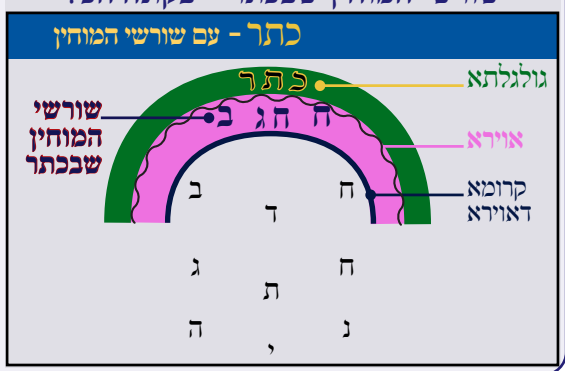
עיוור	יניקה	מוחין		
		כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר		
		<table border="1"> <tr> <td> בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר </td> <td> חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר </td> </tr> </table>	בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר
בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר			
		ו"ק הכללי (נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י		
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	א"א	נוק' דא"א	בינה
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	מגן אב'	
שים שלום		שים שלום		מורים	הטוב שמך		
				אבות	מורי' ונקי' ושלום		

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

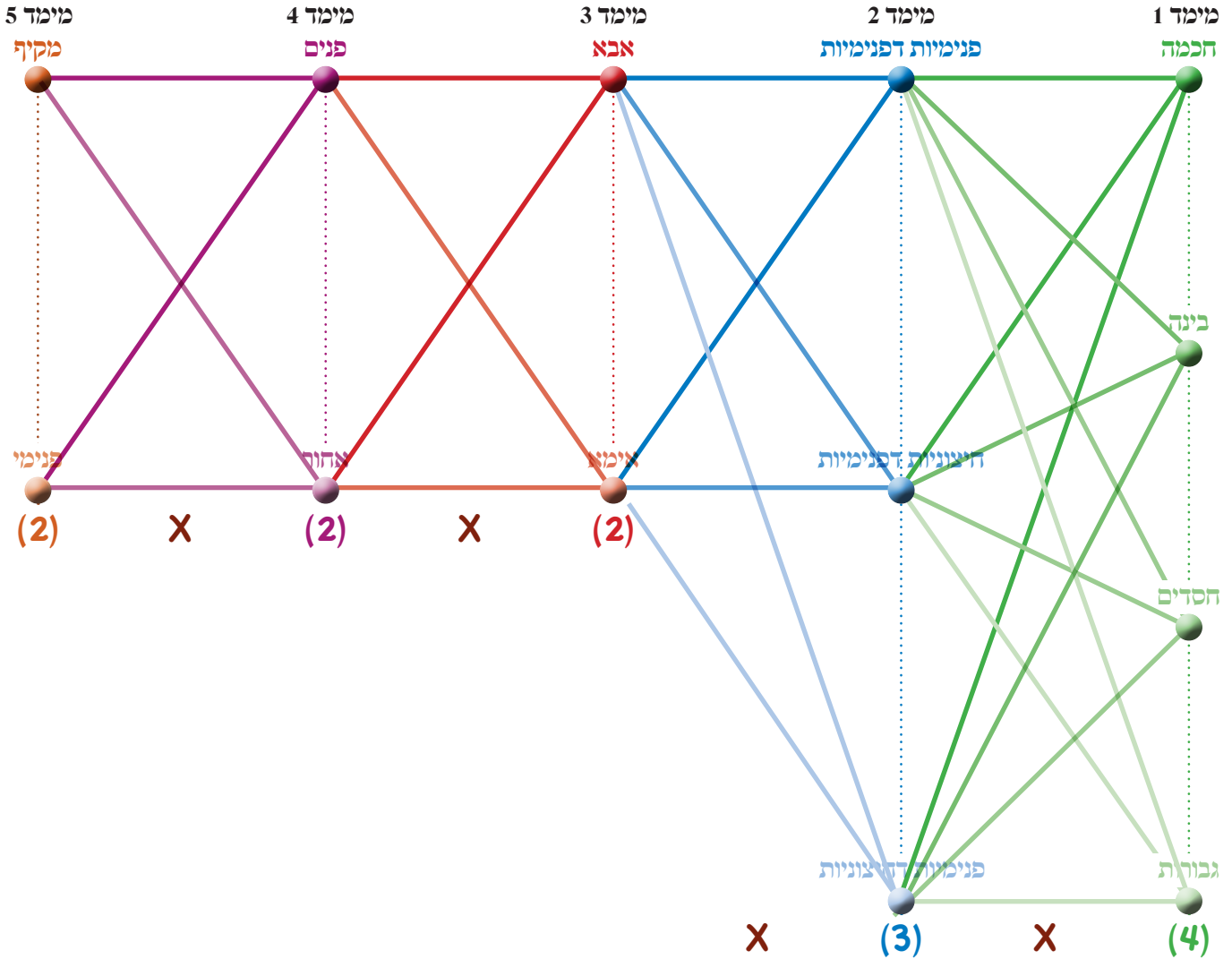
בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב.
 מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט.
 אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש
 דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב.
 יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצי דפני)

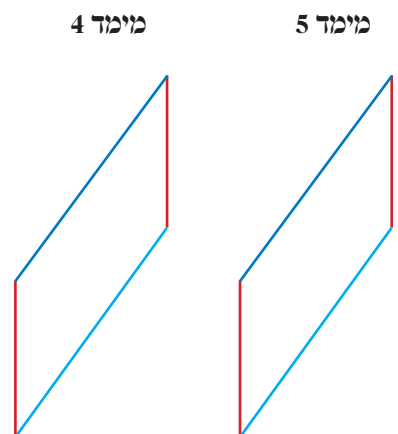
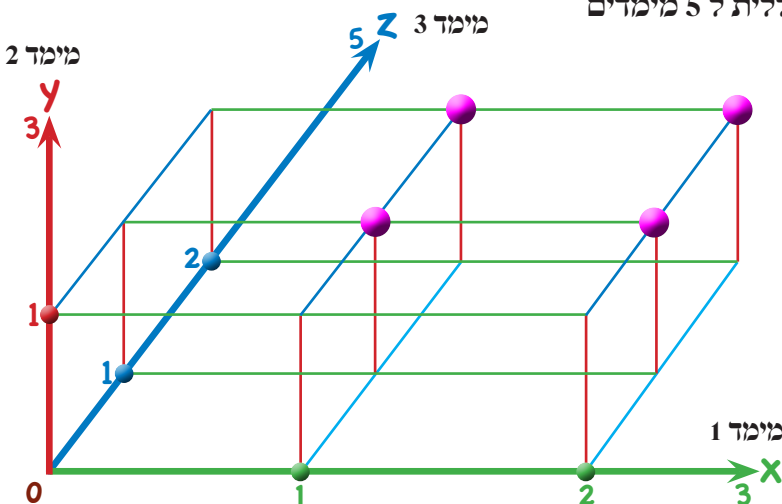
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצי

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה חיות העולמות - קטנות - ו"ק - כלי ביי"ע דפ"ה דשי"ה חיצוניות דפנימיות

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			חיצי פני תשי"ר	א"א (ז"ע)
			א"א (ז"ע)			חיצי פני תשי"ר	א"א (ז"ע)
פני קיש	חיצי קיש	בשכמל"ו תהילות	זמירות	קרבנות	תשי"ר יוצר	ט"ק - ט"ג	יפנה ויטול חיי ברכות
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי פנימי	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי	כלי אמצעי	אדני	שדי	אלי
השמות	אלהים (י)	אלהים (6)	אלהים (11)	כלי חיצון	אלהים (י)	אלהים (6)	אלהים (11)

ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			תשי"ר	א"א (ז"ע)
			א"א (ז"ע)			תשי"ר	א"א (ז"ע)
קדיש אחר י"ח		בשכמל"ו ותהילות	ז"א (ג"ת)	קדיש אחר י"ח	יוצר	תשי"ר	ז"א (ג"ת)
חותם	יהוה	אדני	אלהים (י)	חותם	יהוה	אדני	אלהים (י)
כלי אצ"י [4]	יהוה	אדני	אלהים (י)	כלי אצ"י	[1] יהוה	אדני	אלהים (י)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש			דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			תשי"ר	א"א (ז"ע)
			א"א (ז"ע)			תשי"ר	א"א (ז"ע)
קדיש אחר י"ח		זמירות	ז"א (ג"ת)	קדיש אחר י"ח	ט"ק	ט"ג [5]	ז"א (ג"ת)
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)	חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)	כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש			דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			תשי"ר	א"א (ז"ע)
			א"א (ז"ע)			תשי"ר	א"א (ז"ע)
קדיש אחר י"ח		קרבנות	ז"א (ג"ת)	קדיש אחר י"ח	ברכת עניי	ברכת עניי	ז"א (ג"ת)
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)	חותם	בר' אשר יצר	אלהי נשמה	אלהות גמור
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (11)	כלי אצ"י	אלהי נשמה	יטול-ברכה	כלי פנימי
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש			דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השדה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

או וכוף דז"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דז"ה לחוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש יהיו נח' בח' מוחין דז"ה מחכמה שלו ילמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בח"ו הכתר דז"ה לר"ך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דז"ה או לאו, ואם הוא מכלל
 ה"ס דז"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבין דז"ס מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלא חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"ו לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"ס ויהי' שהכתר היה גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היה נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפה ומלכשת ח' המוחין יח"ן ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הנוטק בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לח"ן ק"ן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל הרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרשם נהגם ומעליהם בכתר יאוחס המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לח"ן ק"ן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושי שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האר"ך נק' כתר יא"ה ח"י"ב מוכיח שם באר"ך בח"ו גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם ח"י"ב הם יא"ה שהם הענפים היוצאים ממ"ס
 האר"ך הנק' כתר יעד"ו צ"ס הפרטיית שכלל פרוקף ו"כ

זודאי שהמוח הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעת הכולל חו"ג שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח"ו הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח"ו
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם ח' המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 הינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דא לנו מן דה' הנו' בח"ו דף רפ"ח ע"ה ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו ייה עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. ועתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח"ו חלי התחתון דה"ת דלוימא הנק'
 חצו' כנ"ל ייה ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלוימא
 הא' תוך זעיר בבח"ו המוחין הולרכה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לח"ך ואז אוחס האורות הוליאיו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולרכו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 חס

איפה שלימה

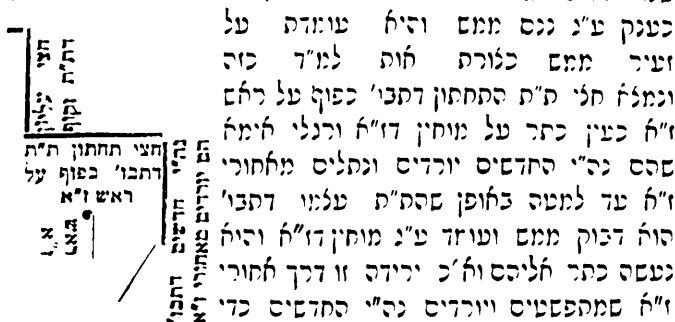
דלוחי פרע, יכן עד"ו הולכים ומתחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לח"ן ק"ן יאונס מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבזה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזא"ס לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולר"ך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש, ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה צנה"ס דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דז"ה אינם רק ו' ספינות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן ההנדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעיים חג"ה הראשונים דז"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסון ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא שהן כלי מוח או הנו' הכלל מחו"ב ודעת החסון הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בח"ו חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעיים ותחתון שכלל או מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וא"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון חג"ה אשר נתלבשו בן פרקין אמנעיים דנה"י דלוימא
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעיים ותחתון דנה"י דז"ה אין בהם התלבשות נה"י דלוימא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלוימא המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דלוימא כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגר ונקר ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דלוימא ליכוד דז"ה הינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נטר יקרא אשר מהיר בדעת דהו"ה וע"י בן מודוונים או"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ציכוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מתפשטים ציכוד דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ס דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' דתלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסון וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין צ' פרקין עילאין דחג"ה ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלוימא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם או"ה ויסודיה והם צ' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דז"ה, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"ב כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבח"ו כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח"ו כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודיה לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסודיה ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ציו"ע ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר צסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש, ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות וכו' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דז"ה שהם חו"ב
 חו"ג שבכתר מתפשטים עד סוף עולם הא"י שהרי בשים שלום נדחיס המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לעורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לעורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אצל אלו שהם לתשלום י"ם דתצו' עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ם ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצו' והאורות שלהם הם דז"א אצל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצו' בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחליין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חז"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצו' כנז' עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
 חז"ד חג"ם נה"ם שבו ובפרט כנז' שהכלים דנה"י הא' דתצו'
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצו' לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצו'. אצל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצו' ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אצל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ם ונודע שחלי
 ת"ם גדול מכל נה"י כולם כמ"ם בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שבכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצו' רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בזה
 בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ם שלה כנז' ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ם צחי' דכתר
 אינו אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אינו אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ם
 ודע שלא זה בלבד אלה עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריות
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחי' אחזה אלוה ויהי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ם ומנה"י החדשים דתצו' ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ם נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 לורך להשפיל, אצל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ם דתצו' לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חז"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אצל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ם אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז' שהת"ם עלמו שורה על חז"ד דז"א אין לריך להשקות זמן
 שכיון שנגנסו כבר נה"י דתצו' בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ם ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ם דתצו' הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הנה"י הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן בשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא ווי צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ם על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ם זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצו' אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשטן על גבי ראש אדם ננס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
 הננס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הננס והגליו נתלין לאחוריים דננס
 שאז ננול שראש האדם הארוך נס חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד' באימא עם ז"א

כענק ע"ג ננס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ם התחתון דתצו' כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ם עלמו דתצו'
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והיא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ם בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהם זמן
 לירד כמ"ם בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנז'. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אצל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצו' היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שבצ' הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצו'
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצו' להסתכל פניה בפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 והכפוף ראשה ותציב בפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור ארוך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

איפה שלימה

החז"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ם דאימא, אמנם נלעד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חז"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטות ופרטות דכל פרטי פרטותי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטות הנעשה מת"ם דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החז"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- א) **כמו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריות נעשה מן ת"ם העליון שעליו וכו' עיין מ"ם באש"ל בארוך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ם דכתר דלני' יעו"ש:
- א) **דנה"י** של תצו' החדשים וכו' וגם צי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ם שם:

לפרטוק חברי ובתוכו מתלבטין המוחין ד'ואי והם נמשכים
 מרכבה למוחין ודי בזה להכס ומבין מדפשו כי על זה אחרץ
 במשלה מתק ט' כנ' בפרק הגו' והיא היא שמתח דחי
 שהגיה רש"י ע"ה באדרה רבא כד"ל ויפח באפיו נשמה
 חיה שנתקא דגושנקא גו בגו וכל דא למה עבין לאשלא
 ולפנילא ביה סתים דהיתוח מילאה עד סופא דכל סמימין
 סה"ל ויפח באפיו נשמת חיים שמתח דכל חי דעילא
 ותחא תלין מהכיה שמתח ומתקיימי בה ויהי הארס לנפש
 חיה לאתקרא ולפנילא בתקוין בננוא דא ולאשלא להכיה
 שמתח מדברא לדרגא עד סופא דכל דרנין בגין דיהי הארס
 שמתח מתכחא כגולא ולמהוי כלא ביותחא חד ומחין דפסיק
 האי יודא מן עלמא כמחין דפסיק שמתח דא ומחין דפסיק
 שמתח אחרא בר מהאי ובגין קד יסתא הוא ודוכרניה מן
 עלמא לדרי דרין כהאי דיוקנ' דארס שארי ותקין כללא דבר
 וטק' ט' פ"ט ואם ידלה הארס להפסיק גלמיין ולפטר
 על בדרי דברים אלו אם יכס אפשר שיוכל להבין קצת
 מענין זה אם יהיה אלהים עמו :

וטק' חכמה הוא כמו סדר תיקון ד' שלמות חב"ט אך
 נתקט תחתיו זה מהו קד סדר תיקון אלו הד' מוחין ואח"כ
 שאר ביה חלקי המוחין הארזים להם והאריות המוחין
 מהפסקים בתב"ד שלמם של הפרטוק הוא ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל ואח"כ שאר ביה חלקי בחי' המוחין כדלוי להם
 והאריות המוחין מהפסקים ב"ט הגק' ז' וי"ן ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל וכמבואר ב"ט ב'ס' הכוונה בטווח ד' כריעות וד'
 וקייפח בסוף דרום טווח שיש שלום פ"ט ובסוף ס"א משער
 מוחין וללם פ"ט זה (קל) הסדר הוא בין בפינור בין
 בתיקם בין בגלות בכל פרט לרדך לתקן תחילה באורם
 ואח"ך ממילא הענפים נתקנים וכמבואר לפיל (קלא) פ"ח
 עליו יסב בכללות ובפרטות כנ' שם ועם זה יובן יסב
 ענין סה"ל :

**הקדמה הלזו היא בסדר תיקון סחצב הגשמות כפי
 סדר תיקונם בשורשם העליון :**

ידוע כי האורע עלמה היא הנוף הקודש והסרי"ג מל"ח
 הם הסרי"ג חב"ט (ק"ב ע"א) נוף המורה והענין
 הוא כי המורה היא שורש ומקור שלמות אור הגרנ"ח
 המפסקים בכל פרטוק והוא אור הא"ם המפסק פ"ח
 גרנ"ח דייודה דמחש פרטטי הכפר דא"ק ופוך גרנ"ח
 דחיה דה' פרטטי חכמה דא"ק ופוך גרנ"ח דנשמה דה'
 פרטטי בינה דא"ק ופוך גרנ"ח דרוח דה' פרטטי ז"א דא"ק
 ופוך גרנ"ח דה' פרטטי המלכות דא"ק :

עוד מחשש שלמות אור הא"ם הגז"ל פוך הגרנ"ח דגרנ"ח
 דחיה דכ"ה פרטטי האגילות דהרס קדמון (קלב) פ"ד
 סה"ל וכן הוא מחשש ותאזר פוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל
 פרטוק מ"ה פרטטי דכל שלום משלמות ב"ט דא"ק סה"ל :

וכע"ד סה"ל הוא מחשש ומאיר פוך הגרנ"ח דכל פרטוק
 מפרטי פרטטי א"ק ואבי"ט דהז"ל סה"ל המלבי"ט
 לא"ק ואבי"ט דא"ק סה"ל :

וכן פ"ד סה"ל הוא מחשש ומאיר פוך הגרנ"ח דכל
 פרטוק מפרטי פרטוק א"ק ואבי"ט דכל שלום משלמות
 ב"ט סה"ל המלבי"ט זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה
 לא"ק ואבי"ט דהז"ל סה"ל המלבי"ט בשוה לאדם קדמון
 ואבי"ט דא"ק סה"ל וכן נק' מחלב הספי' :

ועל א"ק ואבי"ט דכל פרט דמחלב הספירות הגו' מלביש
 עליו בשוה מכל לדדיו וסביבסוף אדם קדמון ואבי"ט
 דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא בשמו דונשמו מתם
 בכל פרטיו ונכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרטותיו בשוה
 ובאורך פ"ד הגו' במחלב הספי' הגו' במ"א בהקדמה :

וכשנברא אדה"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הגו'
 ואנה נשם שהם הכלים ד"ם שבו כלול פרמ"ח

אזכרים וספ"ה גידים שהם חרי"ג ויש בו חמשה פרטטים
 סללים דמחשה פעמים א"ק ואבי"ט דפרטות א"ק ואבי"ט
 פ"ד סה"ל במחלב הספירות וכל פרטוק מפרטי פרטטי א"ק
 ואבי"ט הגו' כלול דמחשה פרטטים הנקראים בשם שור ובכר
 גידים ועגמות ושוח שנקצמות כלל מתח"ל איברים שבתוכם
 מהלבשים חרי"ג איברי האלם שנתוך כללם מהלבשים פרי"ג
 איברי הגרנ"ח דכל פרט ובתוכם מהלבשים פרי"ג איברים
 ד"ם דכל פרטוק דפרטי א"ק ואבי"ט דמחלב הספי' פ"ט
 ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו שבתוכם מהלבש
 נוף הקודש של האורה הגז"ל :

ונתבאר כי באה"ל נכלל כל מחלב הגשמות וסוי כלולים
 ו

הגדרות וביאורים (קכח) חרות דף קל"ז ע"ב ש"ס ו' (קכז) ס"ט דף פ"א ד"ס וס"ב (קכ"א) דף ק"א : (קכ"ב) וס"א ס"א
 ד"א כי פ"ט פקודים כד"ל ידוע ס"ט ק"א על הא"ק דא"ק סה"ל סה"ל דא"ק ופ"ט ס"ט וחסדס פרטוק סכר דא"ק ר"ל על הכר דא"ק דא"ק
 ופ"ט ס"ט ד"ב פלוש חכמה דא"ק ר"ל על סכמה דא"ק חרי"ג וכן פ"ט ד"ב פלוש ר"ל על פניה ואל"ל דא"ק וכן פ"ט ד"ב פלוש ר"ל דא"ק ר"ל על
 הא"ק ואל"ל דא"ק וכן פ"ט ד"ב פלוש סה"ל דא"ק ר"ל על פלגות דא"ק דא"ק ודבר ס"ט על כדע"ה דנרמ"ה דא"ק ואל"ל וכן פ"ט ד"ב פלוש ר"ל דא"ק
 דא"ק ואל"ל דא"ק סה"ל פ"ט דא"ק :

דרוש ג משפר הברזר עמ"ל נ"ב ל"ל מן התון לטבי עד מרעה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לשמחה עם פנימיות דבריאה וזו אלו מפלים ט' ונכללים בהם ל"ב ופולים דאליטה :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ט עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש הקדים עמ"ט אשר הכותב שכחח השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד וששה היכלות החחחחחט הרי הם י"ט והם נחלקים לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש ח"ה לרוד עמ"ט כענין טעה שם חח"ך המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלזה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דחל עם ישראל ובמילה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט נ"ב והם נח' המוחין המקיימים הגר"ן הגן' תפילת הנוכר שם בדרוש ה' וזנים המוחים המקיימים סוכר בדרוש ד' דברכה אבות כי שם נבחר כי נספוק שפע נחשבים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיימים דר"ט מסכים עם זה הדרוש שאין הטוק' מקבלת המוחין עד הפמידה נכוד כחן ע"ט . דרוש ח' משפר ק"ט תחכל בהם נשפוק זה ל"ב ספרים ע"ג פינד ומשק אוחס כנוכר לקמן בסדר החסילה :

דרוש ה משפר הפמידה בברכה אהה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אברהם לא נחפשו ס"ח החסדים רק בחסד דז"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מברכה אהה גיבור בנצורה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חצוק ונלפ"ד חיים כי וכו' חסידות הדבר ע"ה דרוש ו' משפר הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן בסוגה רלה כ' שהם נה"י שנו אחרונים פ"ט בנאק הדרוש עמ"ט שלום הם סוד נה"י דועיר אחרין פלמו ל"ב ולפיל בחחחחם הדרוש כחז שהם נה"י דז"א הראשונים שפלו לחג"ה והם החלה פרקין פילחין דנה"י שפלו לחג"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשפר מיפוש הירח כי אחר חרני בית ראשון לא נחפשו נה"י דחומא רק עד הכ"ה דז"א הראשונים שפלו לחג"ה נחל שרדך לטוין בשלשה ברכות אלט להמשיך הארס מנה"י דחומא שנהכ"ה הראשונים דז"א שפלו לחג"ה להמשיך הארס הנוכר לנה"י של האחרונים ומשם לחג"ה דטוק' :

דרוש כונה אמן עמ"ט ברוך הוא וב"ש ל"ב ללפ"ד שרדך לומר קך במילה ברוך טטוין אל עם אה"ה ירוחן המלוכש בשם הו"ה דפ"ג וכן הוא נסחה ספר הכוונה יסן ופיין לפיל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עיבור עמ"ט כהחפשות החסדים ל"ב ואלו לנדר מהחפשות ס"ח וה"ג בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש חג השבושע עמ"ט זה הכתר הניחן לז"א פיין בשפר כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ט וחמנס חחלג אבאר ט' עד סוף הענין וחראה מה ענין הכתר סה . ע"ט פת"ט כטרע ל"ב ל"ל שג"ל כי לז"א הם חו"ב דכללות הלא' וארדך כתר דלז"א ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יוזע עד היום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לחמנס יום שבושע הם המוחין דחמור ופ"ט ספילה שחרית ומסב נחשבים מוחין דגנים דישכ"ה ודז"א ודז"א וזו מודוונים ולכן אין לרדך לטוין בחפילת שחרית ומסב כי אם ממילה באהבה וחי"ב בשחרית מוחין דגנים דכניה נישכ"ה בחארה מוחין דגנים מוחין פילחין בלחש וחורס דמסב מוחין דגנים דכתר חח"ה :

ע"ש עמ"ט מקבלת נחמחה למוס ל"ב לפי כי עד ששה ח"ג ע"ט :

בבריאה והוא חילוניות דאליטם ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאליטם היינו בריאה דאליטם כנודע כי ישכ"ה הם חילוניות דז"א חלל שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ד דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה ודאליטם הם הג"ר דכל פרט ובמילה ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלה אחד נחשכו מוחין דנה"י דבריאה אבל מוח דרבה שהם הג"ר הגן' לז"א חנים אלל מוחין דז"ק הגן' חילוניות דאליטם ר"ל ו"ק דג"ר דרבה שהם בריאה דאליטם והם מוחין שלמים בערכם אלל שבערך כללות האליטם יקראו ו"ק בערך דבריאה הכולל הגן' חומא ו"ק בערך הלא' הגן' אבא ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דרבה בין דחומא נחשבים נק"ט כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשבים מוחין דז"ק ונ"ג מג"ר דז"א וטלם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דרבה :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנול' והמוחין דרבה הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנודע נחשבים מוחין כפולים לבריאה דאליטם והם ממש רוגמת תפילין רוד שהיא בבריאה ותפילין דרש באליתם וכל ח' מלוה כפ"ט הו"ה שלימה כוללה ממוחין דז"א . הארבעה ע"ג דרפ"ח נילונין האבררין ועולים בשמש הם בידורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בידורי טוק' דג' דרוחן עתיק ואבא וז"א שסם חלקי הב"ן החמוכר עם המ"ה שבגופם שדוכורין והם"ג חלקי בידורי הב"ן דטוק' דשחיק וחומא וטק' דז"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרדך וס"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטוק' דז"א ותבוטה דחל המוחין דז"ק דגדלות הנחשבים נק"ט שהם די יח"י דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ר' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דכניה נראה כי הו"י מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם שחיק וטוקביה וז"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דכניטה דפרטפים סוכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנוכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנצורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנוכר :

הגדרות ספר הכוונות מפוררש"ש זל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ח ברכות שיש מן ברכת עמ"י ל"ב ט"ס הוא זה ונ"ל מן ברכת המזון לטבי ט' וכן היא הגירסא בספר הכוונות יסן ובספר פ"ט . פ"ט עמ"ט וכנודע ה"ח אוכרוח שיש בשרית היס ושם ביארנו סודם ופ"ט ג"ב שהם בו"א דפשיה והם ט' דלור ישר וט' דלור חור :

ע"ש עמ"ט וחמנס הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמא . ופומא פ"ט כסוד מש"ה ויבא לו יין וישת ל"ב דארמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרכות המלוט וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דלא פסיק לעלמין ועל ק אלט השני יסדות שלהם יחד במילה ברוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משפר האליט עמ"ט גם היא מלאה בחלק כזה וז"א ל"ב כן הוא בס' פ"ט סוף"ו מלא . דרוש ח' משפר תפילין עמ"ט שם יו"ה במילוי אלפין אבאר בו' בח' שבו ל"ב ושם אה"ה דהי"ן הוא כתר שנת"ה דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהי"ן שבו"ט שבו . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט ברוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לבחי' ארוחות שהוא פנימיות דז"א וזו אלו מעלין כו' פ"ט עמ"ט והפליה אבדול ל"ב אלל שגרהה דלית קטן גם הוא בחחחחח ס' כטות יסן ח"ג ע"ט :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כ"ח ע

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חו"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"י בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת זו"ן [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבנגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזו"ן עד הזו"ן ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"י ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לבחינה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצאתי (מרפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.